

Požehnaný, ktorý prichádza (sv. Ondrej Krétsky Kvetná nedeľa)

Napísal Balek Robert

Sobota, 27 Marec 2010 15:06

Podťe, vystúpime aj my na Olivovú horu; podťme naproti Kristovi, ktorý sa dnes vracia z Betánie a dobrovoľne ide v ústrety tomu úctyhodnému a blaženému umučeniu, aby zavířil tajomstvo našej spásy.

Prichádza z vlastnej vôle a ide do Jeruzalema ten, čo kvôli nám zostúpil z neba, aby nás z najhlbšej priepasti povýřil so sebou, ako hovorí Písmo, „nad každé kniežatstvo, nad každú mocnosť a silu a nad každé iné meno“.

Neprichádza spupne a pompézne, ako keby mu šlo o slávu. Vedť „sa nebude škriepiť, nebude kričať, nik nebude počuť jeho hlas“; bude vstupovať ticho a pokorne, v skromnom odeve a sprievode.

Podť teda, bežme aj my s tým, čo sa ponáhľá trpieť, a napodobujme tých, čo mu vyšli v ústrety. Nie tak, že by sme mu stľali na cestu olivové ratolesti, koberce a plášte či palmové listy, ale že sa sami, nakoľko môžeme, v pokore ducha s úprimným srdcom a úmyslom rozprestrieme, aby sme prijali to prichádzajúce Slovo a aby sme obsiahli Boha, ktorého nemožno nikdy obsiahnuť.

Požehnaný, ktorý prichádza (sv. Ondrej Krétsky Kvetná nedeľa)

Napísal Balek Robert
Sobota, 27 Marec 2010 15:06

On, taký tichý, teší sa, že k nám prichádza tak ticho „a vychádza nad západom“ našej najhlbšej chudoby, že prichádza a žije naším životom, aby nás svojou podobnosťou pozdvihol a priviedol späť k sebe.

On po prvotínach v našej prirodzenosti a po onom ponížení „vystúpil na odvekých nebesiach k východu“, ako sa hovorí, myslím, do svojej božskej slávy, ale tým sa nechce vzdať vplyvu na ľudské pokolenie, kým zo slávy nepozdvihne ľudskú prirodzenosť z najnižšieho miesta na zemi do slávy a nedá jej účasť na svojej vznešenosti.

Tak sa Kristovi rozprestríme my sami, a nie svoje plášte ani bezduché ratolesti a vetvovú podstielku, hmotu, ktorá sa použije a zvädne a len niekoľko hodín poteší oči; odetí do jeho milosti alebo skôr do neho samého: „Lebo všetci, čo ste pokrstení v Kristovi, Krista ste si obliekli,“ rozviňme sa ako plášť pod jeho nohy.

Prv sme boli pre hriech ako šarlát sfarbení, ale keď nás obmyl spásonosný krst, ako vlna sme zbeleli. Preto už neobetujme víťazovi nad smrťou palmové listy, ale trofeje víťazstva.

Mávajme aj my každý deň duchovnými ratolestami svojho srdca a s deťmi volajme to posvätné: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom, Kráľ Izraela.“

Z Rečí svätého biskupa Ondreja Krétskeho
(Oratio 9 in ramos palmarum: PG 97, 990-994)